SUPLIMENTU LA „ROMÂNULŬ.“

Câmpu-lungŭ 3 Iuliŭ 1863.

Domnule Redactorŭ!

Suntŭ în lumea asta temperamente nte și temperamente pacifice; eŭ lŭ meŭ am făcutŭ totŭ dauna parte cele din urmă. Voiŭ fi fostŭ póte odată calificatŭ din contra: calomnimicŭ maĭ multŭ, nicĭ maĭ puținŭ, ele suntŭ încă recinte cândŭ în îmurări grave am espresŭ, am cerutŭ persistință pacea în fața intregii ıni.

Astădĭ însă, cândŭ onórea mea e-în jocŭ, cândŭ disprețulŭ, injuriile, mniile cele maĭ nerușinate se aă asupra mea, asupra fraților și ângilorŭ meĭ, perduĭ o pațiință a-de îndelungă și apucaĭ pana. Arlulŭ următorŭ va esplica totulŭ.

Bine-voește, mă rogŭ d-le Reorŭ, a'lŭ insera în colónele stililuluĭ d-tale Diarŭ.

Apare camŭ târdiŭ acestŭ articolŭ, ausa este că tocmaĭ acumŭ D. Preŭ actualŭ ne dete respunsulŭ deci-și negativŭ la óre care cerere ce nŭ făcutŭ pe cumŭ se va vedea.

Voiamŭ, ca pentru acte formale, procedămŭ pe calea formalității; dar lŭ-că și acésta fu inposibilŭ, speŭ că publicitatea celŭ puținŭ ne va uă mică satisfacere.

Priimește, d-le Redactorŭ, increarea distinseĭ melle considerațiunĭ.

N. Rucărénu.

se ajungemŭ la omega căta să începemŭ de la alpha.

Prin înnaltulŭ decretŭ cu No. 12 rdinulŭ ministerialŭ No. 1817 Mar-3 anulŭ 1859, d-luĭ Dimetru Rucăru fu numitŭ Prefectŭ alŭ județuluĭ scelŭ.

În 1860 Fevruarie provocă susdarea nepuindŭ în lucrare unŭ orlŭ alŭ d-luĭ Ministru de atuncĭ în tiunea electorală; ordinŭ după pă-ea sa arbitrariŭ și contra legi. (Să nu ımŭ că în durata listelorŭ electorale în privința lorŭ Prefectulŭ este Ju cătorŭ de prima instanță.) Darŭ am ŭ părerea sa și ni mienĭ nu pretincă ea să fie lege.

Totŭ în 1860 Augustŭ 15, o Deșiă telegrafică a d-luĭ Ministru de erne îĭ anunță că din înnaltulŭ orıŭ este chiămatŭ în capitală. S'a dusŭ presintinduse la Palatŭ M. S. a bineitŭ aĭ propune, saŭ maĭ bine aĭ orıa se reacepte prefectura de Muslŭ. etc.

A refusa ar fi fostŭ maĭ multŭ detŭ necuviință, decătŭ imprudință; ar fostŭ o grosietate și călcare chiarŭ datoria de cetățianŭ Românŭ. A ceptatŭ.

Sfidŭ pe orĭ cine să pótă constata Demetru Rucărénu ar fi intrigatŭ lŭ maĭ puținŭ din lume la vre una n aceste nominațiunĭ directŭ saŭ inrectŭ.

Cumŭ a administratŭ județulŭ, cumŭ a înplinitŭ datoriile sale, nu am neoie a o spune eŭ; o vor spune dosale Prefectureĭ, dosarile Ministeriuluĭ dd. Ministri ce s'aŭ succedatŭ în mpŭ de patru anĭ: de va fi avutŭ și lŭ defectele sele, greșélele sele, le a fi avutŭ ca omŭ; ca funcționarŭ însă fidŭ asemenea pe orĭ cine aĭ putea onstata o singură greșală de rea creință.

Însă tótă ținta sa de pre dilecție și referință a fostŭ pe câtŭ ar fi statŭ utință stîrpirea abusurilorŭ, celŭ puținŭ n miculŭ săŭ cercŭ.

Vanitatea vanităților! Presumția presumțiilorŭ! Se créde elŭ că totŭ ce sbóă să mănîncă, că va îndrepta lumea u umerulŭ, că va face a se observa liera legi, a-și cunóște fie-care datoria, a avea conștiință de demnitatea sa și se respecta pe sine prin însuși poșiția sa! Frivolă imaginație? Ținta sa făcu a se naște maĭ multe conflicte între prefectură și Municipalitate Vomŭ pune de față lucrurile așia cumŭ aŭ fostŭ și suntŭ, vomŭ vedea cu actele în mînă, causele și efectele din care vomŭ trage apoĭ conclusiunile naturale pe citŭ ne va fi permisŭ.

Din timpiĭ imemorialĭ prețulŭ pâniĭ și alŭ cărniĭ a fostŭ totŭ d'auna maĭ josŭ în Câmpu-lungŭ de câtŭ în tóte cele-l-alte orașie ale țări; causa a fostŭ fără îndoială bine-cuvîntarea luĭ Radu Negru 1)

Acésta a trecutŭ așia multŭ în usŭ, în datine, în tradiție, s'a consacratŭ ca lege. N'are cineva de câtŭ a deschide dosarele Municipalității de aicĭ și va afla în differitele procese verbale (de vorŭ fi maĭ esistândŭ) ținute la încheiărea contractelorŭ de pâine, va afla dicŭ vorbele: maĭ josŭ cu dóuă parale (celŭ puținŭ) de câtŭ în orașiulŭ Pitești.

Kîndŭ darŭ prefectulŭ Rucărénu a văzutŭ pe Membriĭ Municipalĭ actualĭ călcândŭ și peste usŭ, și peste datine, și peste tradițiĭ, și peste lege, prin urmare și peste datoria lorŭ, și închieindŭ contracte pentru pâine și carne cu prețurĭ marĭ și nu la timpŭ ca să se pótă face cișniu prevădutŭ în Regulamentulŭ orășienescŭ ci tocmaĭ în ultima di a espirări contractelorŭ lorŭ; cîndŭ a vădutŭ prefectulŭ Rucărénulŭ pe acești părinți aĭ orașuluĭ devenindŭ avocațiĭ brutarilorŭ și măcelarilorŭ în paguba mulțimiĭ a credutŭ de a sa datorie sacră a oserva pe acești membri și a raporta ministeriuluĭ. Eată câteva esemple.

No. 12,436 Decemvrie 3. 1861 depeșia prefectuluĭ la ministerŭ că Municipalitatea nu a luatŭ nicĭ o disposiție a sicura orașulŭ cu carne și nâine și că contractulŭ a espiratŭ încă de la finele luĭ Noemvrie (în dosarulŭ Nol 69—861.)

„No. 4,966 Decemvrie 4. 1861 Depeșia d-luĭ Minstru că la priimirea depeșĭ Prefectuluĭ surprinderea ia tostŭ mare. Să se vază Art. 39 pag. 167 Regulamentulŭ organicŭ și să se raportede cândŭ Municipalitatea nu'și îndeplinește însărcinarea sa.

„No 12,740 Decemvrie 11—861 raportulŭ prefectuluĭ către d. Ministru de interne, răspunsu la telegrama No. 4966, arătinduse tótă negligința Municipalității.

Eată cumŭ acésta a trecutŭ în usŭ, în datine, în tradiție și în fine în lege; Eată cumŭ se esplică bine-cuvîntarea luĭ Radu Negru și care astădĭ se află profanată de părinții orașiuluĭ Câmpu-lungŭ.

„No. 13,176. Decemvrie 21 1861 totŭ raportulŭ. Prefectuluĭ către ministerŭ, repetinduse celŭ cu No. 12,740 că de vreme ce Municipalitateat și-a călcatŭ datoriile să se ție cișniulŭ de prefectură pentru carne.

No. 5,156. Ordinŭ ministerialŭ aprobîndŭ prețulŭ cărniĭ din raportulŭ cu No. 12,740, și a se cere Municipalității maĭ multă îngrijire și seriositate în lucrările sale.

Se înțelege că acestŭ prețiŭ alŭ cărni era maĭ josŭ decătŭ celŭ aprobatŭ de Municipalitate.

„No. 7,764 Iulie 28 1861 către ministerŭ, arătinduse abaterea făcută de Municipalitate în înființarea unorŭ obiecte făcute la școlă fără a ține licitație, faptă contra ordinuluĭ ministerialŭ No. 5491 din 1859 care era trămisŭ în copie Municipalității cu adresa Pref. No. 9,075 acelașiŭ anŭ.

No 4,331. Maiŭ 29 1862 Depeșia la Ministerŭ că Municipalitatea a închiăiatŭ contractŭ cu măcelari în prețŭ mare de 40 parale ocaoa. Prefectulŭ bazatŭ pe art. 19 din Regulamentŭ nu l'a confimatŭ, lea cerutŭ a face cișniŭ, măcelari n'aŭ maĭ priimitŭ; în urmă s'a găsitŭ de Prefectulŭ doritori cu 2 parale maĭ josŭ.

No. 2,380 Maiŭ 30 1862. Depeșia Ministeriuluĭ aprobîndŭ prețiulŭ de 38 parale ocaoa (dosarulŭ No. 15 anulŭ 1862.)

„Adresa d-luĭ M Cuti Revizorulŭ Ministeruluĭ venitŭ a face cercetare pentru abaterile Municipalității, avîndŭ a i se pune pe tapetŭ tóte deșluș'rile după cumŭ este însărcinatŭ de d Ministru prin telegrama No. 2,413

No. 7 921 Augustŭ 2.1861. Adresa Prefecturi către d. M. Cuti în care i s'a arătatŭ tóte ilegalitățile comise de Municipalitate (ceia ce s'a și incunoștiințatŭ d-lĭ Minisru.)

Spațiulŭ nu ne iartă a trece aicĭ acea relație a d-luĭ Cuti; se póte însă vedea de orĭ cine în dosarele respective și judeca despre faptele acesteĭ celebre Municipalității.

Tóte acestea s'aŭ petrecutŭ suptŭ ambele ministere precedinte care demisionîndŭ și cădîndŭ, lucrurile rămaseră în paralisie.

Acestea de maĭ susŭ suntŭ causele evidinte în care putemŭ afla prima sorginte a conflictuluĭ între prefectulŭ și Membri Municipalității. Eată principiulŭ tutulorŭ relelorŭ ce s'aŭ încercatŭ a atribui Prefectuluĭ Rucărénu și calomniilorŭ ce aŭ vărsatŭ mințindŭ fără rușinare, contra sa, a fraților, și a amicilorŭ seĭ.

No. 9639 din 24 Noemvrie 1862 Raportulŭ Prefectuluĭ la ministerŭ, arătîndŭ că bani din fondulŭ drumurilorŭ ce se păstrédă de casierulŭ municipalŭ chiarŭ în casa sa nu suntŭ bine asigurați, și cerîndŭ a se depune ca bani publicĭ, în casieria județuluĭ.“

No. 41,954 din 2 Decemvrie 1862 alŭ ordinuluĭ Ministeriale prin care respunde: în privința banilorŭ municipalității locale ce ședŭ la d. Casierŭ alŭ ieĭ despre care tratédă raportulŭ d-v cu No. 9639 pe deoparte am invitatatŭ pe d-niĭ membri Municipalității ca prin înțelegere cu d-v și D. Casierŭ alŭ aceluĭ județŭ, se puiă bani în casa aceĭ onor. Prefecturi unde păzește santinelă pe de altă parte se comunicŭ și d-v spre știință și regulare.“

(P. Ministru N. Lahovar)

Conformamente acestuĭ ordinŭ, Prefectulŭ se adresédă la Municipalitate; acésta refudă suptŭ-cuvîntŭ că aștéptă maĭ întâiŭ respunsŭ la raportulŭ cu No. 970 ce a îndreptatŭ d-luĭ Ministru. În urma acestora, Prefectulŭ raportédă din noŭ Ministeriuluĭ suptŭ No. 10,664 că Municipalitatea nu a voitŭ a cores punde cu ordinulŭ de maĭ susŭ, la care d. Ministru numaĭ respunde nimicŭ; dar iată respunsulŭ către Municipalitate.

No 410 din 8 Ianuarie 1863 ordin ministeriale prin care dice că vêzîndŭ cele espuse prin raportulŭ No 97 din anulŭ trecutŭ și considerindŭ încredințarea ce dați că fondurile se păstréză bine de casierŭ etc. Bine-voițĭ dar ca, conformŭ art. 27 din regulamentulŭ Municipalŭ să lăsați în păstrare și responsabilitatea d-luĭ Casierŭ bani ce se stringŭ etc.

Art. 27 citatŭ maĭ susŭ este de la Secția IV pentru cheltuelele și darea socotelilorŭ și nu se póte aplica la bani din fondulŭ drumurilor, care aŭ cu totulŭ o altă destinație și pentru care nu esista nicĭ lege la promulgarea Regulamentuluĭ organicŭ.

No 8,277 Octomvrie 11 1862 Depeșia Prefectuluĭ la Ministerŭ. Informîndumă că uniĭ din orășenĭ aŭ reclamatŭ contra mea vrogŭ trămiteți ancheta promisă lorŭ a se constata adevêrulŭ și a se pedepsi culpabilulŭ

No. 35,948 Depeșia d-luĭ Ministru dreptŭ respunsŭ. Ancheta cerută de d-v se va face de revidorulŭ generalŭ etc.

Revidorulŭ D. Dimitriade a venitŭ la 8 Noemvrie anulŭ trecutŭ: iată resumatulŭ cercetări coprinsŭ în notele date d-luĭ Revidorŭ de fostulŭ Prefectŭ.

D. Tache Rudénu în anu 1855 prin petiția dată către Ministeru de Interne a cerutŭ a nu se maĭ tolera orășianilorŭ a-și înveli casele și grajdurile cu șindrilă spre asigurarea orașiuluĭ în urma unuĭ incendiŭ precumŭ se va vedea din raportulŭ Prefecturi No. 3968 din acelașiŭ anŭ.

În anulŭ 1862 totŭ Tache Rudénu aflînduse atuncĭ Membru la Municipalitate, dă voie tatăluĭ seŭ, prin biletu cu No. 554, ași învăli cu șindrilă casa ce se află maĭ susŭ de propria sa casă când pe vecinulŭ săŭ de din josŭ îlŭ oprește în basea petițieĭ de maĭ susŭ, care vecin stă și astădĭ cu grajdulŭ neînvelitŭ. Cu alte vorbe, Membru Municipalŭ avea duoă mesure, una pentru tatălŭ și alta pentru vecinulŭ.

În anulŭ 1859 cu ordinele onor. Minist. de Interne No. 5,223 și 5,528 s'a trimisŭ Municipalității 136 liste pentru sub-scrierea la înbunătățirea armateĭ, și prin adresa No. 840 arată Municipalitatea că suntŭ asupră-i leĭ 472 și că din acești banĭ a datŭ strejarilorŭ leĭ 120 suptŭ numirea că, „pînă la scóterea remăsiți dela orășianĭ“ pe cândŭ s'a constatatŭ de d. Revidorŭ că aceĭ banĭ eraŭ deja împliniți de aprodi Municipalități în sumă de leĭ 113 încă din anulŭ 1860 și mâncați de dinși pe cumŭ însuși eĭ n'aŭ negatŭ, protestândŭ numaĭ că i-aŭ perdutŭ din boșunariŭ.

Nu era óre de datoriea imperiósă a d-lor Membri Municipalĭ de a obliga îndată la plată pe aceĭ aprodi și aĭ da în judecată.

Prin maĭ multe bilete liberate de Membri Municipalĭ către poliție se constată că s'a datŭ în lucru la particularĭ 42 arestanți; iérŭ bani piimiți nu s'aŭ aflatŭ trecuți în venitulŭ actualŭ.

Prin maĭ multe adrese ale Prefecturi din ani 1859—1860—1861 și 1862 sa trimisŭ Municipalității strefurile înplinite în cantilaria Municipală; nu s'a găsitŭ nicĭ o hârtie în dosarŭ nicĭ în registru.

In condicile Prefectureĭ de transportŭ figuréde semnătura d-luĭ Ianolescu, Secretarulŭ Municipalității, de priimirea hârtiilorŭ și a banilorŭ. Suma banilorŭ ce lipsescŭ este de 270.

Cu edificarea caselorŭ din noŭ ale d-neĭ Luța Zanfira, Municipalitatea era datóre a se conforma art. 7. dela pag. 521. din Regulamentŭ, trăgîndŭ înnapoĭ nu numaĭ din fața stradeĭ principale ci și din ulicióra ce conduce în strada rîuluĭ.

Asupra articolelorŭ de întîia necesitate pîine și carne, despre care s'aŭ invitatŭ în maĭ multe rînduri a se conforma legĭ, d-iĭ membrĭ s'aŭ negligeatŭ totŭ d'auna datoriea de a închiea contracte la timpŭ, precumŭ și cu nepada Art. 19 pagina 162 din Regulamentŭ, pe cumŭ se constată din dosarŭ No. 69 anulŭ 1861 citŭ și celŭ cu No. 15, 1862 prețurile urcate cu care d. membri totŭ déuna aŭ încheiatŭ contracte în paguba opstĭ.

„Prin adresa Muncipalității No. 568 din anu 1860 se arată că are în ființă baniți 31, darŭ s'aŭ aflatŭ numai 30, și pentru una care lipsește, s'a constatatŭ din adresa suptŭ-prefecturĭ Nucșoara No. 5481 octov 5, anulŭ 1858 către Muncipalitate că s'a trimisŭ costulŭ ieĭ de leĭ 50, de a carora primire figuréde în condica de transportŭ asuptŭ prefectureĭ semnătura d-lŭ Ianolescu; banĭ însă nu sîntŭ nicĭ pînă astădĭ trimiși Prefectureĭ și hîrtiea nu se află nicĭ în dosarŭ nicĭ trecută în registru.

„Din obiectele cumpărate pentru armata austriacă la 1855, și care aŭ fostŭ date în păstrarea Muncipalității, astădĭ se află abia pe jumătate.

D. Costace Ianolescu, Secretarulŭ Muncipalității, celŭ ce ocupă postulŭ și de secretarŭ alŭ sf. Monastiri Câmpulungŭ, prin procesulŭ verbalŭ închăiiatŭ în fața loculuĭ de prefectŭ și avocatulŭ publicŭ se constată de abusivŭ.“

Iată procesulŭ verbalŭ:

„Procesŭ verbalŭ, 1862 Octovrie 11. Viindŭ sub-scrișĭ la comuna Schitŭ Golești am constatatŭ că cele arătate de d. suptŭ prefectŭ de Nucșóra prin raportulŭ No. 1075 din 27 Fevruarie 1859 în adevărŭ s'a urmatŭ de către Costache Ianolescu Secretarulŭ sfin. Mînăstirĭ Câmpu-lungŭ luîndŭ cîte unŭ sfanțŭ de familie de la locuitorĭ diseĭ Comune ca să'le liberede tăerea de lemnede focŭ din isladuŭ moșiĭ ect. ect,

Anulŭ 1862 Octv. 12 asemenea procesŭ verbalŭ la Comuna Bădești, plaiŭ Nucșoarĭ totŭ pentru tăiere de lemne din Islădŭ.

„Acestea tóte s'aŭ notificatŭ d. Revidorŭ și s'aŭ constatatŭ cele maĭ multe în presința d-luĭ, a prefectuluĭ, și altorŭ persóne. Asemenea relație am datŭ și d-luĭ Directorŭ de la interne N. Lahovari când ŭ ne aflămŭ în Capitală.

„No. 533 Anulŭ 1863 Genarie. 29, raportulŭ sub-prefecturĭ de Potgoria prin care cere deslegarea Prefecturĭ pentru darea în posesie a moșiĭ Leurdenĭ către d. N. Crețulescu, cu adaosŭ că, voindŭ a scóte din casă pe d. Leurdénu, s'aŭ arătatŭ d. Costandin Popovicĭ cu contractŭ de arendă legalisatŭ în regulă pe terminŭ de treĭ anĭ.

„Resoluția Prefectuluĭ: să se conforme Art. 9. Din leguirea deslușitóre a capuluĭ alŭ 4 dela partea 3 a D. Caragea pentru închirierĭ și arendĭ; după ce însă se va vedea contractulŭ că este în bună regulă și nesupusŭ bănuelelorŭ.

„Estractŭ din raportulŭ prefectuluĭ Rucăreanu cu No. 1023 din 7 Fevruariŭ anulŭ corentŭ .....

.... In dilele trecute mĭ s'aŭ trimisŭ raportulŭ sub-prefectură de podgoria cu No. 533 în privința dăriimoșieĭ Leurdenĭ în posesiune a d. N. Crețulescu după terminarea lucrăriĭ d. Protopopescu actualele directoriu, a luatŭ copiĭ în secretŭ atâtŭ după disulŭ raportŭ citŭ și dupa-resoluțiunea pusă pe dînsulŭ ca să le trimița d. Crețulescu; resoluțiunea însă dată de mine este basată pe lege, și prin urmare, fapta d-luĭ nu o potŭ calfica altŭ felŭ de câtŭ ca de spionŭ.

„De acea, fiindŭ că nu maĭ potŭ să lucredŭ cu astŭ felŭ de amploiatŭ și care póte prin faptele sale nearŭ aduce în conflicte ne placute atîtŭ d-v cîtŭ și mie, am nonóre, d-le ministru, a vă ruga să bine voițĭ alŭ permuta de aicĭ și a se înlocui cu unŭ altulŭ. In cadŭ contrariŭ însă, veți primi acesta ca demisiunea mea.

D. Potropopescu nu fu permutatŭ de citŭ în următóre lună Mart, cîndŭ se decise d. Ministru a primi și demisiunea prefectulŭ Rucăreanu. Acestŭ d. Potropopescu, pe cumŭ 'mĭ a declaratŭ d-Directorŭ alŭ ministernluĭ a fostŭ permutatŭ de la Argeșĭ, pentru că venise în mare conflictŭ cu d. Prefectŭ de acolo; darŭ óre de ce s'a fostŭ adusŭ la Mușcelŭ? ca să provóce acelașĭ conflictŭ s'aŭ dimisiunea prefctuluĭ? Eată probe de lealitate, de ecitate.

In timpulŭ corespondinți despre menționata cercetare între prefectură și ministrŭ eu mă aflamŭ în capitale. In așteptarea sa, prefectulŭ îmĭ scria necontenitŭ cindŭ are a se trămite revisoriulŭ, mă informamŭ; darŭ nu știŭ dă ce nu puteamŭ avea unŭ respunsŭ positivŭ. In fine, în una din dile, măducŭ la Ministerŭ aflŭ pe d. directorulŭ si'lŭ întrebŭ ce se face cu cercetarea cerută de atita timpŭ de prefectulŭ Mușceluluĭ. Atun cĭ d. directorulŭ chiamă unŭ impiegatŭcăruia îĭ ordonă casa'ĭ aducă știință. peste cîte va momente, îmipiegatulŭ reintră cu aste vorbe:“ S'a orînduitŭ și s'a și pornitŭ d. Dimitriade cu anchetă contra prefectuluĭ de Mușcelŭ.„

Prefectulŭ nu maĭ putea cerîndŭ și așteptîndŭ cercetarea, și cercetarea se pornise contra Prefectuluĭ! Biđară denunțare! Bietulŭ impiegatŭ era se vede inocente.

Pe la începutulŭ luĭ Apr. trecutŭ aflîndumă la prefectură și deskidindŭ vorba despre conflictulŭ între fostulŭ prefectŭ si municipalitate, d. Prefectŭ actuale între altele dise:„ maĭ étă ceva, să vedemŭ ce dice“ și desfăcândŭ o hîrtie citește cîte va liniĭ în audulŭ meŭ, apoĭ în secretŭ. Aceasta era o adeesă a membrilorŭ municipalĭ, respunsŭ la o altă adresă a prefectureĭ prin care îĭ chiăma a veni să'și constate cuvintele de nemulțumire (s'aŭ maĭ bine nedemnele acusațiunĭ) adresate prin raportŭ d. Ministru. Iată pe citŭ maĭ potŭ ține minte, ce coprindea pe la începutŭ acea adresă: că cuvintele d-lorŭ contra fostuluĭ prefectŭ suntŭ maĭ cu seamă ancheta d-luĭ Dimitriade revisorulŭ ect, și în fine că, daca odată prefectulŭ este depărtat din fucție, d-lor suntŭ satisfăcuți. Iată proverbulŭ: limba păcătosuluĭ adevărŭ grăește, s'aŭ maĭ bine iată uă trădare, de și póte fără voiă, darŭ intimă, a cugetuluĭ acelorŭ membrĭ; eatăĭ cumŭ se denunță pe sineși că totŭ ce aŭ disŭ nu aŭ fostŭ de citŭ patimă și calomnie.

Atâtŭ desele lipse ale d. prefectŭ din resedința județuluĭ câtŭ și sănătatea mea nu m'aŭ ertatŭ a cere maĭ cu denadinsulŭ o copiă după menționata adresă de câtŭ alaltăerĭ la 2 corente, cândŭ mi-a arătatŭ că nu o maĭ are fiindŭ trămisă la ministerŭ, și amŭ credutŭ; credŭ însă și maĭ multŭ, că și de o posedea, nu mi-aru fi datŭ copie, pentru că stă o probă de unŭ ecsemplŭ analogŭ.

D. Prefectŭ de Mușcelŭ.

„Ca să potŭ respunde, motivatŭ la cele coprinse în adresa cu No. 2226, amŭ onóre a vă ruga să bine voițĭ a'mĭ trimite copie atîtŭ după acele petițiunĭ de care notificațĭ prin menționata adresă, cumŭ și după raportulŭ muni-

---

1) In adevărŭ casulŭ acesta este multŭ de admiratŭ! Nu suntŭ multe deciurĭ de anĭ cândŭ în Mușcelŭ nu se recolta decâtŭ fórte puținŭ grâŭ; astădĭ chiarŭ abia se recoltă pînă la 1400 chile și acestea numaĭ în Plasa Potgoriĭ ce este situată la sudulŭ județuluĭ. Totŭ grîulŭ și chiarŭ porumbulŭ în cea maĭ mare parte ce se consumă aicĭ, vine din județele câmpene, Vlașca, Teleormanŭ și altele; Dar ce vedemŭ în Câmpu-lungŭ? pâinea în abondanță, de cea maĭ bună calitate și maĭ eftină de câtŭ în tótă țara: spue tótă lumea care cunóște Câmpu-lungulŭ.

Eată de ce am disŭ: bine-cuvîntarea luĭ Radu Negru; dar, ca nucumva acéstă expresie se semene a superstiție óre cumŭ, ne vomŭ explica maĭ bine:

Orașiulŭ Câpu-lungŭ a avutŭ niște legĭ, niște drepturĭ fórte democratice ale sale în parte de care s'a bucuratŭ până la promulgarea Regulamentuluĭ organicŭ. Intre acestea erea ca speculanții saŭ cultivatoriĭ de maĭ multe felurĭ de producte ce eraŭ loviți în tóte cele-l-alte orașe de unŭ impositŭ numitŭ vama tîrguluĭ, aicĭ se fie scutiți etc. acestŭ dreptŭ a fostŭ de ajunsŭ a atrage afluința atâtŭ a cultivatorilorŭ câtŭ s'a fabricanțilorŭ

www.dacoromanica.ro

cipalităţiĭ No. 45 dată către d. ministru de interne.

(Sub-scrisŭ) D. Rucăreanu.

„*Respunsulŭ d-luĭ Prefectŭ.*

Domnule.

Acele conţinute în hărtia ce aţĭ datŭ prefectureĭ, care s'a înregistratŭ la No. 93 amŭ onóre a respunde că coprinderea acelorŭ hărtie nu e alta de cătŭ cele ce vi s'aŭ comunicatŭ prin adresa No. 2226 la care vă rogŭ a respunde.

Primiţĭ ect.

(Sub-scrisŭ) prefectŭ Furduescu.

Insă, asardulŭ a voitŭ a'mĭ da în mănă o copie după ordinulŭ d. Ministru pe lîngă care se alătură acelŭ raportŭ cu alte petiţiunĭ şi iată'lŭ:

„No. 6996, 15 Martiŭ d-luĭ prefectŭ de Muşcelŭ.

„Vă recomandŭ pe lîngă acésta în originale raportulŭ ce amŭ întîmpinatŭ din partea Onr. Municipalităţĭ a oraşuluĭ Cămpu-lungŭ No. 59 împreună şi cu cele doă petiţiunĭ ale orăşanilorŭ despre cari tractédă acestŭ raportŭ, relativŭ la cei-a ce arată că arŭ suferitŭ din partea d-luĭ d. Rucăreanŭ fostulŭ prefectŭ la acelŭ districtŭ, şi vă invitŭ d-le prefectŭ, ca însivăluindŭ în cea maĭ de aprópe băgare de sémă coprinderea acelorŭ hîrtie, să cercetaţĭ cu dinadinsulŭ subiectele de reclamare, şi să spuneţĭ nedăbovitŭ ministruluĭ totŭ ce veţĭ dovedĭ în înnapoindŭ lotŭ întrunŭ timpŭ şi citatele hîrtie spre cele de cuviinţă.“

Priimiţĭ ect.

(Sub-scrisŭ) N. Creţulescu.

Nu voĭ să dicŭ nicĭ o vorbă despre stilulŭ, sensulŭ şi tonulŭ maĭ vîrtosŭ alŭ acestuĭ ordinŭ: şi copiĭ şi orbiĭ potŭ vedea unde bate daraoa; darŭ permiţă'mĭ d. Ministru Creţulescu, a'lŭ întreba în care condice, în care lege, în care ţéră, suptŭ care regime constituţionale a văḑutŭ, a cititŭ, a învăţatŭ a auḑitŭ dumnéluĭ că unŭ particularŭ ce nu maĭ era în funcţiune, adică suptŭ ordinele dumnealuĭ, putea să fie tîrîtŭ înaintea prefectureĭ şi obligatŭ a răspunde de fapte ce numaĭ ministerulŭ publicŭ, s'aŭ numaĭ tribunalile suntŭ în dreptŭ a interoga, judica şi condamna? darŭ să admintemŭ pentru unŭ momentŭ că era în dreptŭ d. Ministru a o face, permiţă'mĭ dumnealuĭ a'lŭ maĭ întreba ce a făcutŭ după ce a văḑutŭ codardia acelorŭ membrĭ şi a reclamaţilorŭ afidaţĭ, şi ce arŭ fi făcutŭ dumnealuĭ óre daca fostulŭ prefectŭ sarŭ fi arătatŭ codardulŭ s'aŭ daca asupra sa sarŭ fi raportatŭ d-luĭ ministru numaĭ o nuanţă de culpabilitate? Şi cine nu póte gicĭ? Tonulŭ care face muḑica ordinuluĭ maĭ susŭ citatŭ ne spune de ajunsŭ.

Pînă aicĭ amŭ mersŭ maĭ multŭ relatîndŭ şi acumŭ vomŭ intra pe tărîmulŭ uneĭ critice, unorŭ desbaterĭ óre care ca să nu convingemŭ bine de unde provine răulŭ.

D. Ministru Creţulescu a avutŭ în vedere că de către membrĭ acesteĭ muicipalităţĭ se comitŭ abusurĭ şi a trecutŭ cu vederea; d. Ministru a avutŭ în vedere că aceştĭ membrĭ îşĭ calcă în picóre sacra datorie, cîndŭ este vorba de asigursrea oraşuluĭ cu articol le de întîia necesitate, pîine şi carne, a avutŭ în vedere maniera dumnélorŭ asupra încheiărĭ contractatelorŭ, nerespectîndŭ legea, făcîndŭ a cădea o mare greutate asupra neavutuluĭ şi a se scamota obolulŭ văduvieĭ şi alŭ orfanuluĭ; d. Ministru a trecutŭ cu vederea. D. Ministru a avutŭ în vedere că aceştĭ membrĭ, în privinţa edificărilorŭ şi înfrumusăţiriĭ oraşuluĭ, despreţuindŭ legea, nu facŭ decîtŭ a'şĭ vărsa favórile pe uniĭ şi a persecuta pe alţĭ d. Ministru a trecutŭ cu vederee. S'a raportatŭ d. Ministru de către fostulŭ prefectŭ pentru baniĭ publicĭ cari, după credinţa s'a, nu eraŭ puşĭ la loculŭ lorŭ în casa membruluĭ muncipalităţiĭ; şi în acelŭ raportŭ a pututŭ prea bine d. Ministru să citéscă pîntre rîndurĭ că acele sume să speculédă de către membrulŭ municipale; ce face însă d. Ministru? pe cumŭ văḑurămŭ, printr'o ordine aprobă cererea prefectuluĭ şi prin traltele o desaprobă.

In fine, s'a cerutŭ o cercetare care, văḑnrămŭ maĭ susŭ, cumŭ s'a făcutŭ şi cumŭ s'a scamotatŭ. Văḑurămŭ încă cnmŭ în faţa unorŭ asemenea fapte d. Ministru trage peste tóte acestea unŭ burete, trecîndŭ cu vederea şi tolerîndŭ. Să maĭ vedemŭ acumŭ care aŭ fostŭ şi suntŭ efectele acestorŭ cause, voŭ să ḑicŭ, acestorŭ tolerărĭ ministeriale.

Incurageaţĭ, îngîmfaţĭ, înflaţĭ, de favórea d. Ministru, membriĭ municipalităţĭ şi o iaŭ asupra şi începŭ pe de o parte a ataca pe prefectulŭ prin acte formali cu ecsprsinnĭ ce călcaŭ peste convenințele cerute chiarŭ de legĭ, dosarile prefectureĭ nu sunt lipsite de asemene acte, iarŭ pe de alta, dumnélor, consîncgiĭ şi afidaţiĭ dumnélorŭ n'aŭ lăsatŭ şi nu lasă încă iasă s'aŭ locŭ publicŭ unde să nu verse injurie şi calomnie infame asupra persóneĭ fostuluĭ prefectŭ, asupra fraţilorŭ săĭ şi asupra întregerĭ familie.

Ecsemplulŭ imitatŭ şi ecsageratŭ făcu să piară cu totulŭ prestigiulŭ şi respectulŭ către autoritate; eacă doă probe flagrante:

Impiegatŭ subalternŭ copistŭ la sub-prefectura nucşóreĭ chimatŭ fiindŭ de treĭ orĭ, nu de Demetru Rucăreanu, ci de prefectulŭ Judeţuluĭ, ca să respundă la o cercetare ce se făcea din ordinea guvernuluĭ, s'a opusŭ de treĭ orĭ cu tonulŭ şi vorbele cele maĭ inpertinente. L'a adusŭ prin poliţiă şi a cerutŭ destituirea luĭ; însă d-la ministru îlŭ graţiadă pînă la arestŭ de 24 ore numaĭ, adică îĭ concede 24 ore de odină maĭ multŭ.

Unu altu vagabontŭ, adusŭ asemenea la prefectură pentru nesupunere la legĭ şi fapte anarcice, vine şi insultă pe prefectŭ in pretoriulŭ seŭ. Totŭ acte formalĭ constată şi acésta.

Aceste frumóse ecsemple de insolinţă tolerată va crede póte cineva că s'aŭ opritŭ aci. Nu! ele au prinsŭ rădăcinĭ şi-aŭ întinsŭ ramure care au ajunsŭ multŭ maĭ departe.

La 4 Apriliŭ trecutŭ de dimineaţă uă femeă din casă de la mine merge în piaţă să cumpere cova. Pe cîndŭ femea număra paralele, unŭ bădăranŭ vine şi pune măna pe lucrulŭ deja cumpăratŭ şi pusŭ la uă parte pentru mine.

„Lasă, îĭ dise vînḑătoru de acele lucrurĭ, că este pentru d. N. Rucăreanu, îţĭ voĭ da altulŭ.“ Darŭ care fu respunsulŭ bădăranuluĭ? unŭ torentŭ de înjurăturele cele maĭ sale, cele maĭ scîrbóse asupra mea, înjurăturĭ ce maĭ nu maĭ aude cine-va astădĭ nicĭ chiarŭ în gurele ţiganilorŭ; şi acestea în auḑulŭ mulţimiĭ, ce sta adunată ca în piaţă.

Totŭ în acea ḑi séra pe la 9 ore consîngiĭ şi afidaţiĭ adunînduse întro o casă din miḑloculŭ pieţĭ şi eşindŭ în balconŭ, începŭ a turna o plóie de defăimărĭ, înjurăturĭ şi epitetele cele maĭ odióse, cumŭ ciocoĭ şi altele contra fraţilorŭ Rucărenĭ şi fraţilorŭ Rudenĭ; espresiunĭ demne numaĭ de dînşiĭ şi de toţĭ sycophanţiĭ semenĭ lorŭ. Eĭ, fraţilorŭ Rudenĭ, étăvă şi voĭ în cestie! bine să vă fie! să vă învăţaţĭ minte! voĭ carĭ aţĭ contribuitŭ multŭ la boiărirea părinţilorŭ lorŭ, voĭ cari îĭ-aţĭ scăpatŭ din multe locurĭ, ia-ţĭ scosŭ din multe noróe; voĭ carĭ iaţĭ ajutatŭ în procesele lorŭ, carĭ le aţĭ fostŭ ca o mănă dreaptă în interesele lorŭ de familiă; veĭ în fine cari le aţĭ deschisŭ ochiĭ şi iaţĭ condusŭ chiarŭ în afacerile lorŭ de comerciŭ, suferiţĭ astădĭ să fiţĭ înjuraţĭ astŭ-felŭ şi calomniaţĭ de dînşi; suferiţĭ cumŭ suferimŭ şi noĭ că aşea ne învaţă Evangeliulŭ luĭ Christŭ: deţĭ va da cineva o palmă, întórce faţa se-ţĭ dea încă una; suferiţĭ pînă va venĭ timpulŭ a se împlinĭ o altă învăţătură totŭ a sfîntuluĭ Evangeliŭ: cu măsura ce veĭ măsura, cu aceia ţi se va măsura.

Sr fie bine constatatŭ, bine înţelesŭ, că nu amŭ citatŭ aceste laudabilĭ fapte ca să mă plîngŭ contra lorŭ s'aŭ contra autorităţilorŭ ci numaĭ ca să constatŭ pînă unde tolerarea d-luĭ ministru a împinsŭ lucrurile.

Nu revoltă espresiunele miserabile şi insolinţĭ ale unorŭ miserabile insolinţĭ, fiă eşiţĭ din cârciumă, cu creştere de cărciumă; şi apoĭ care omŭ cu puţinĭ creerĭ, cu puţină demnitate nu'şĭ aduce aminte de ingeniósa anecdotă antică.

„Antistene lăudatŭ fiindŭ o dată de ómenĭ răĭ: tremura de frică, dise elŭ, nu cumŭ-va să fi comisŭ vre unŭ reŭ. Şi vice-versa.“

Totŭ ce revoltă este tolerarea d-luĭ ministru care aţîţă şi face a creşte conflictulŭ; tolerarea d-luĭ ministru care suflă în schîntee; schîntea devine focŭ, foculŭ incediŭ şi apoĭ D-ḑeu maĭ şcie ce! tolerarea d-luĭ ministru preşedinte alŭ cabinetuluĭ, care pe de-o-parte ne cântă linişte, pace, chiamă la ordine ţara întrégă; érŭ pe d'alta provócă binişorŭ încăierarea între cetăţenĭ. A-propositŭ de înjurăturĭ şi calomnie, ni s'arŭ oserva póte de ce nu amŭ făcutŭ recursŭ la lege, ni s'arŭ oserva poate ca anecdotele luĭ Antistene, luĭ Brutusŭ ect. numaĭ suntŭ de modă; căcĭ noĭ trăimŭ cu totulŭ în alţĭ seculĭ, suptŭ alte moravurĭ, suptŭ alte datine, suptŭ alte legĭ; că tóte aste frumóse ideie nu facŭ în ḑioa de astădĭ de cătŭ pedantismulŭ dăscălescŭ.

Răspundŭ la prima opservaţie: ce vomŭ face cu legea? unde vomŭ ajunge? legea este blândă, induliginte; legea este multŭ iertătóre; ea permite furilorŭ, scelerațilorŭ, trădătorilorŭ a perora în publicŭ ca ómenĭ de onóree, de probitate, de bună credinţă; legea, permite bandiţilorŭ şi tălharilorŭ de ocnă a eşi în lume cu mănele în şioldurĭ şi a se făli cu patenta în frunte de ómenĭ oneştĭ. E fórte blîndă, fórte indulginte şi fórte delicată legea în cătŭ a ajunsŭ la debilitate şi este maĭ pe calea phtisieĭ.

Cătŭ pentru a doua oservaţie, suntemŭ de acordŭ. În adevărŭ, virtuţile antice şi aŭ făcutŭ timpulŭ şi paţienţa luĭ Christŭ nu este dată omuluĭ. Pînă odată merge urcioru la apă, ḑice un proverbŭ romăne. Paharulŭ odată plinŭ cată ada pe din afară, ḑice unŭ alŭ doilea.

Astădĭ provocaţĭ, mâne provocaţĭ; provocaţĭ la fie care ocasie, pe fie care ḑi, se va umplea odată şi paharulŭ nestru şi va căta să dea pe dinafară, paciinţa nóstră se va rumpe şi va prorumpe! ce s'arŭ maĭ putea întîmpla şcie D-ḑeu!

Eĭ bine! darŭ legea óre ce va ḑice ea atuncĭ? fi va ea totŭ aşea blândă, indulginte, multŭ iertătóre? Nu! ea îşĭ va aduce aminte că o dată în viaţa ieĭ cată să fie şi ea omŭ de omenie, ca servitorulŭ care, în treĭ-ḑecĭ anĭ de serviciu la stăpînulŭ săŭ, la ascultatŭ, nu maĭ cîndŭ acesta ĭ-a ordinulŭ să'lŭ arunce în apă. Legea atuncĭ va deveni maĭ catolică de cîtŭ însuşĭ papa; ea îşĭ va aduce amintę de sacra sa datorie, va reclama tótă asprimea şi rigórea şi se va pronunţa contra nóstră. Fie! darŭ celŭ puţinŭ opinia publică va fi pentru noĭ.

Eĭ bine, d-le ministru, permi-temĭ acumŭ a reveni asupra menţionateĭ cercetărĭ: Prefectulŭ Rucărénu a cerutŭ-o cu stăruinţa. Acea cercetare, o dată depusă în ministeriŭ, căta să fie publicată şi culpabilele denunţatŭ în faţa ţăreĭ întregĭ. A fostŭ cum-va prefectulŭ culpabile! cine a imploratŭ, d-le minstru, apărarea sa? A fostŭ din contra? A fostŭ póte o surprindere? însuşĭ cercetarea nu a fostŭ póte pusă pe hărtie constinţiósamente.

În totŭ casulŭ Domnule Ministru, datoria dumitale era a o publica şi, orĭ care s'arŭ fi simţitŭ partea atacată, arŭ fi avutŭ drumulŭ deschisŭ a merge, cu acestŭ actŭ în mâna, să'şĭ caute satisfacere în naintea legĭ. Însă ce facĭ d-ta, d-le Ministru? Inchiḑĭ actulŭ cercetării în dosarile dumitale şi îlŭ arunci în fundulŭ întunereculuĭ, ca se remâe ascunsŭ numaĭ pentru ochiĭ noştrĭ; şi totŭ în acela-şĭ timpŭ, cu o măiestriă admirabile, inventată în optica cabinetuluĭ dumitale, îlŭ scoţĭ la lumină, ba încă la o lumină multŭ microscopică şi fórte telescopică pentru ochi calomniatorilorŭ noştriĭ căcĭ eĭ vădŭ şi citescŭ în trînsulŭ din Câmpu-lungŭ tocmaĭ în miḑilocu capitalĭ, în miḑilocu ministeruluĭ de interne şi în fundulŭ întunericuluĭ acestuĭ ministeriŭ. Mare minune!

Aşia, d-le Ministru, Prefectulŭ Rucărénu provócă cercetarea, strigă şi cere darea la lumină a acestnĭ actŭ, d-ta îlŭ refusĭ; calomniatorĭ şi sycofanţii vinŭ din nou a ne ataca prin acte formale şi ofensive la prefectură, luîndŭ de base chiar acelŭ actŭ şi citîndulŭ spre a justifica insolinţa lorŭ; Dimetru Rucarénu cere copiĭ după acele acte, spre aşĭ putea afla defensiva celŭ puţinŭ în lege; darŭ îĭ suntŭ refusate. Veḑĭ, d-le ministru câtă afinitate între maniera d-tale şi maniera actualeluĭ prefectŭ de Muşcelŭ! Gendŭ la gîndŭ de poruncélă!

Ţĭ-aduce aminte, d-le ministru, facŭ apelŭ la memoria d-tale, cîndŭ pe la începutu luĭ maiŭ trecutŭ amŭ venitŭ la d-ta în ministeriŭ şi-amŭ vorbitŭ pentru a ḑecea óră póte asupra acestorŭ împrejurărĭ şi te amŭ rugatŭ să bine voeştĭ a scrie celŭ puţinŭ în particularŭ d-luĭ prefectŭ de a ne da acele copie, ca să nu ajungă lucrurile la scandalŭ; ţi-a aducĭ aminte d-le Minstru ce mi-aĭ respunsŭ! Mi-aĭ promisŭ; dar ce aĭ făcutŭ? Nimicŭ.

Eĭ, d-le Ministru! In puterea puteriĭ ministeriale şi în lipsă de lege plină de vigóre, lege potinte care se céră rigurosamente responsabilitatea ministrilorŭ, poţĭ d-ta să facĭ multe lucrurĭ bune saŭ rele, juste s'aŭ injuste; călare pe duoe ministerie de interne şi de justiţie, poţĭ destitui şi înlocui pe fonctionariĭ lorŭ după plăcerea d-tale obligândŭ pe fieraru a ciopli lemnulŭ şi pe lemnarŭ a bate fierulŭ; poţĭ sili directŭ saŭ indirectŭ pe unĭ a demisiona, poţĭ muta s'aŭ permuta pe alţiĭ după diferinţele lorŭ misiunĭ şi capacităţĭ, pe cumŭ văḑurămŭ maĭ susŭ; poţĭ şi maĭ multŭ d-le ministru, poţĭ promulga ca lege în vigóre voturile adunări câte îţĭ placŭ, şi poţĭ lăsa în abisulŭ uitărĭ pe câte îţĭ desplacŭ; în fine, d-le ministru, poţĭ face orĭ ce îţĭ vine d-le la socotélă pînă va veni acea lege vîrtósă. Darŭ a pune în jocŭ onórea omuluĭ şi a tolera sychofantiile nu este iertatŭ nimiuluĭ, d-le ministru; onórea este maĭ presusŭ de tóte, maĭ nainte de tóte: ea prinde locŭ şi merge chiarŭ în naintea vieţĭ umane.

A arma pe unĭ şi a desarma pe alţiĭ nu este egale, nu este cavalarescŭ, d-le Ministru; a ataca apăratŭ de bastionele ministeriale, nu este eroismŭ, d-le miuistru; eroismŭ, lealitate, demnitate este a eşĭ la lupta dréptă.

Începuĭ acestŭ articolŭ pe terîmulŭ formalităţilorŭ, trecuĭ apoĭ pe terămulŭ criticiĭ, fie-mĭ permisŭ a trece şi pe alŭ treilea terămŭ alŭ moralităţiĭ.

Unŭ amicŭ bine voitoriŭ, făcătorŭ de pace mă onora zilelele trecute cu consiliele sale amicalĭ ḑicîndŭ şi repetindŭ maĭ de multe orĭ: De ce nu facemŭ cumŭ, e bine adică agurida mere, să le lăsămŭ tóte josŭ, să trăimŭ în linişte şi pace, că Câmpu-lungulŭ a fostŭ totŭ d'auna renumitu şi lăudatu de o bună armoniă, de unire etc. etc.

Eĭ? Domnule făcătorŭ de pace! În adevărŭ Câmpulungeni aŭ datŭ probe de pace, de concordia, de unire în timpĭ criticĭ, în împregiurărĭ grele ce aŭ trecutŭ peste ţérra nóstră; dar óre cine aŭ perdutŭ acea pace? cine a ruptŭ acea unire, acea concordiă? Nu cumva, d-le făcătorŭ de pace, aĭ voitŭ a face allusie la noĭ ăştia care suntemŭ înjuraţĭ şi calomniaţĭ, pe cumŭ văzurămŭ, de Membriĭ Municipalităţiĭ şi affidaţiĭ lorŭ? Fără îndoélă aşia, căcĭ nu póte fi altŭ-felŭ. Apoĭ te întrebŭ, d-le făcătorŭ de pace, informatute-aĭ, aflat-aĭ d-ta care a fostŭ viaţa nóstră, relaţiunile nóstre, faptele nóstre, conpurtarea nóstră, c'unŭ cuvîntŭ trecutulŭ nostru cu concetăţeniĭ noştriĭ? Suntŭ convinsŭ că nu d-le, căcĭ atuncĭ nu aĭ fi făcutŭ acea allusie şi iatămă constrînsŭ a ţi'o spune eŭ însumĭ: Cercetédă, d-le, cine în Câmpu-lungŭ a susţinutŭ şi a îndemnatŭ a se susţine, a se încuragia literatura, ştiinţele, arţile şi orĭ-ce a apărutŭ naţionale şi frumosŭ în ţérră şi limba nóstră, maĭ multŭ de cătŭ orĭ unde în ţérră în proporţie cu modestele nóstre mijlóce? Cercetédă, d-le, şi veĭ afla că aceia aŭ fostŭ ceĭ înjuraţĭ astădĭ şi calificaţĭ cu numele de ciocoiŭ. Cercetédă d-le cine a datŭ în Câmpu-lungŭ prima impulsie de fondarea unuĭ micŭ teatru românŭ? Cine l'a susţinutŭ în maĭ multe perióde? şépte sute de leĭ aĭ abonamentuluĭ? (actele există încă) Nu! Cercetédă d-le şi veĭ afla că aceştia aŭ fostŭ înjuraţiĭ şi calificaţiĭ de ciocoĭ cu pungile lorŭ. Informédăte d-le care alţiĭ aŭ lăsatŭ de 16 anĭ încoa gratisŭ în dispoḑiţiea publiculuĭ localele pentru teatru, baluri, cluburĭ, nunte şi totŭ felulŭ de petrecerĭ ale luĭ decâtŭ aceĭ înjuraţĭ şi calificaţĭ de ciocoĭ?

Aceştia aŭ fostŭ calomniaţĭ, pentru oraşiulŭ Câmpu-lungŭ, ca concetăţiani; să ne întrebămŭ acumŭ ce aŭ fostŭ ca ómeni publicĭ.

Informédăte d-le făcătorŭ de pace cine a cerutŭ şi a stăruitŭ la guverne a se abate torinţile ce eraŭ aprópe a inunda oraşiulŭ? Cine a făcutŭ totŭ ce a fostŭ prin putinţă pentru şoséoa de la Apa-Sărată 1). Cine a datŭ prima impulsie, încă de la repósatulŭ cipe Caimacamŭ, pentru construire muluĭ la Cronstadtŭ, singura arte viéţă a judeţuluĭ Muşcelu şi a o Câmpu-lungŭ, maĭ vîrtosŭ pentru comerciante din care facŭ parte calomniatorĭ? Cine a solicitatŭ în maĭ multe ocasiunĭ de la Domnulŭ Românilorŭ? Cine a venitŭ de atuncĭ încoa pă lîng ministerele şi cine a stăruitŭ în nanţă a se şi pune în lucrare? cine a scăpatŭ proprietăţile munte lovitura de mórte ce le prepara L rurală? Informédăte, D-le şi fla că aceştia nu aŭ fostŭ de ce maĭ ceĭ înjuraţĭ şi calificaţĭ de propriulŭ epitetŭ alŭ calomniato lorŭ.

Suntŭ aprópe de finitulŭ articlu şi era p'aci să uĭtŭ ceva.

Nicĭ odată nu m'amŭ opusŭ impositelorŭ, din contra amŭ inde în drépta şi în stânga pe orĭ cin eşitŭ înnainte a le plăti. De am bine saŭ răŭ, justŭ saŭ injustŭ, cestia aicĭ; aşia amŭ tăcutŭ. De Aprilie şi pînă la 10 Maiŭ trecŭ fostŭ citaŭ la onor. Curte de în patru procese abia pentru 14 m'amŭ pututŭ înturna acasă, cîndŭ pă perete lîngă uşiă unŭ vertis pentru ḑece leĭ şi treĭ parale pe nimenĭ nu'mĭ ceruse ca să fiŭ refusa plata lorŭ. Mi s'a spusŭ, esplicatŭ, mi s'a scrisŭ că acésta venitŭ numaĭ dintr'o rea înţele Am creḑutŭ şi o creḑŭ, o mărtu în sinceritate; decătŭ mă rogŭ de tótă lumea să fiŭ şi eŭ creḑ nu potŭ a nu-mĭ aduce aminte, voia mea, de istoriea draculuĭ mă-sa cîndŭ s'a răsturnatŭ car mânuluĭ.

Iată, d-lor cititorĭ, Iată lume ţérră, cumŭ s'aŭ petrecutŭ şi trecŭ încă lucrurile aicĭ prin indu tolerantă a d-luĭ Ministru de In

Dar óre acéstă indulginţă, tolerare care lăsă atîta desfriu ce ţiuniĭ şi insolinţeĭ în cătŭ autor se fiă gratificată cu despreţulŭ menilĭ înjuraţĭ şi calomniaţĭ în pu fapte ce nu'şĭ află semenile lorŭ în timpiĭ de barbariă, nicĭ în zile anarchiă, nicĭ chiarŭ atuncĭ cîndŭ lamităţile făcură ca ţérra se re pentru cătŭ-va timpŭ fără guvern céstă tolerare, ḑicŭ, nu îşĭ are unde va motivulŭ, sorgintea ieĭ vomŭ înturna cu câţĭ-va anĭ înnape vomŭ aduce aminte cu măna pe c de óre care stare a lucrurilorŭ tuncĭ în Muşcelŭ şi vomŭ descop Americа.

În timpulŭ pe cîndŭ era vor Divanulŭ ad-hoc, era vorba alegerĭ de deputaţĭ. în Câmpu-lung arătară maĭ mulţĭ străinĭ muşter deputăţiă (înţelegŭ străinĭ de Cu lungŭ). Intrigile, cabalele şi lu se petrecură ca pretutindenĭ în as nea împregiurărĭ; dar în fine Câm lungiănĭ, tarĭ în armonia şi unirea cumŭ îĭ lăsase Dumnezeŭ şi póte cuvântarea luĭ Radu Negru, le d rară netedŭ şi verde în ochĭ că greşiseră drumulŭ, că puteaŭ să dusŭ la vre unŭ altŭ Judeţŭ, unde fi fostŭ póte bine veniţĭ; dar că celulŭ îşĭ are ómeniĭ soĭ pentru Di nulŭ ad-hocŭ.

Din acelŭ momentŭ s'a jurat şi resbunare către uniĭ din Câm lungianĭ; din acelŭ momentŭ li să sămbetele.

Eĭ bine, d-lor muşteriĭ de d tăţiă la Muşcelŭ, bucuraţivă va-ţĭ ajunsŭ la scopŭ, că aţĭ reuş

Aţĭ băgatŭ ura şi zizania în C pu-lungŭ, l'a-ţĭ împărţitŭ în frac l'aţĭ depravatŭ! Aţĭ sedusŭ şi con cetatea vergine a luĭ Radu Negru prostituit'o; bucuraţivă acumŭ! Aţĭ unirea şi aţĭ profanatŭ însuşĭ bine vîntarea mareluĭ bărbatŭ Românŭ! curaţivă acumŭ! Veniţĭ acumŭ, alerg din tóte colţurile ţerreĭ, cândŭ érŭ vorba de deputăţie, alergaţĭ Muşcelŭ şi fiţĭ sicurĭ că veţĭ fi a tărămulŭ este bine preparatŭ.

Şi dacă la tótă lumea arŭ bizara ideiă de a'mĭ da desminţir câte ḑiseiŭ în conclusia mea, numa cela ce va fi păstrîndŭ încă în p tofoliulŭ seŭ scrisórie confidenţialĭ spete cu asemenea promisiunĭ, c că nu se va încerca a o face.

1) Materialele, cumŭ lemne şi pétră, să vede încă stândŭ pe locŭ şi preparatŭ dela 1860; de nu s'a pusŭ încă în lucrare facerea şoseleĭ, culpa numaĭ a nóstră nu póte fi.

Tipografia G. A. Rosetti, ulica Fortuni No.

www.dacoromanica.ro